

SZILÁGYI-NAGY ILDIKÓ

„kilépett valaki”

PORTRÉK PRÁGAI TAMÁSRÓL

A kép a pázmándi kert építésekor készült. Tamásnak saját bevallása szerint két dolog kellett a boldogsághoz, az egyik a kert volt.

A pázmándi ház kertjében 2009 környékén épített magashágásokat. Tamás a kertészkedést fizikai valójában szerette leginkább, ásni, kapálni, építeni.

Amikor páros portrét készítettem, önkiodóval dolgoztam, így jól szórakoztunk azon, hogy Tamás mindig jól mutat a fotókon, én viszont épp, hogy beszaladok a képbe. Szeretett kalapot hordani, szüleim legutóbbi erdélyi kirándulásáról is „csak egy jó szalmakalapot” kért.

2012 körül, a pázmándi ház kertjében, Tamás kecskekarámot épít. Kecskét profán célból kezdtünk tartani. Tamás biokertet művelt, és örök problémája volt a jó minőségű kecsketrágya beszerzése. Rávet, hogy tartunk néhány kecskét a boggyójáért, mellékesen pedig készítsek sajtot. A földművelés tulajdonképpen alkímia: a földműves a szarból (trágya) aranyat (életet, ételt) csinál, vagy másképp, a kertművelés szakrális cselekedet, hiszen a mindennapokban fordítja át a világit szentségbe.

Széplakon 2012-ben. Tamás a 2000-es évek elején volt kénytelen eladni somogyi tanyáját. Mindig úgy emlékezett, hogy sokat tanult a somogyi emberektől a gazdálkodásról, főképp szomszédjától, Juli mamától, akiről úgy gondolta „Somogy megye utolsó boszorkánya”.

Tamás Dió kutyánkkal 2012-ben a pázmándi kert legöregebb (alma)fája alatt.

Olvasóliget c. rendezvényen 2009-ben, ugyenebben az évben megjelent verseskötetével (Barbárokra várva). Részlet a címadó versből: „Légy te nyugodt. Légy vig. Nézd,/asztalon a sajt is rohad már,/bérett. Így romlik rád/időd, szeleteld, falatozd bölcsen,/mig lehet. Vadállat-szag és sötét lesz/ügyis, barbárok, miattatok!”

Időnként lefényképeztük magunkat.

*2010 körül készült róla ez a kép, egy olyan ritka pillanatban, amikor a függőágyban pihent.
Általában vasárnap, ebéd után. Tamásról köztudott volt óriási munkabírása.
Utolsó kórházi napján az orvos megkérdezte, érez-e valahol fájdalmat. Tamás ezt felelte:
„Nem fáj semmi. Csak nagyon elfáradtam.”*

